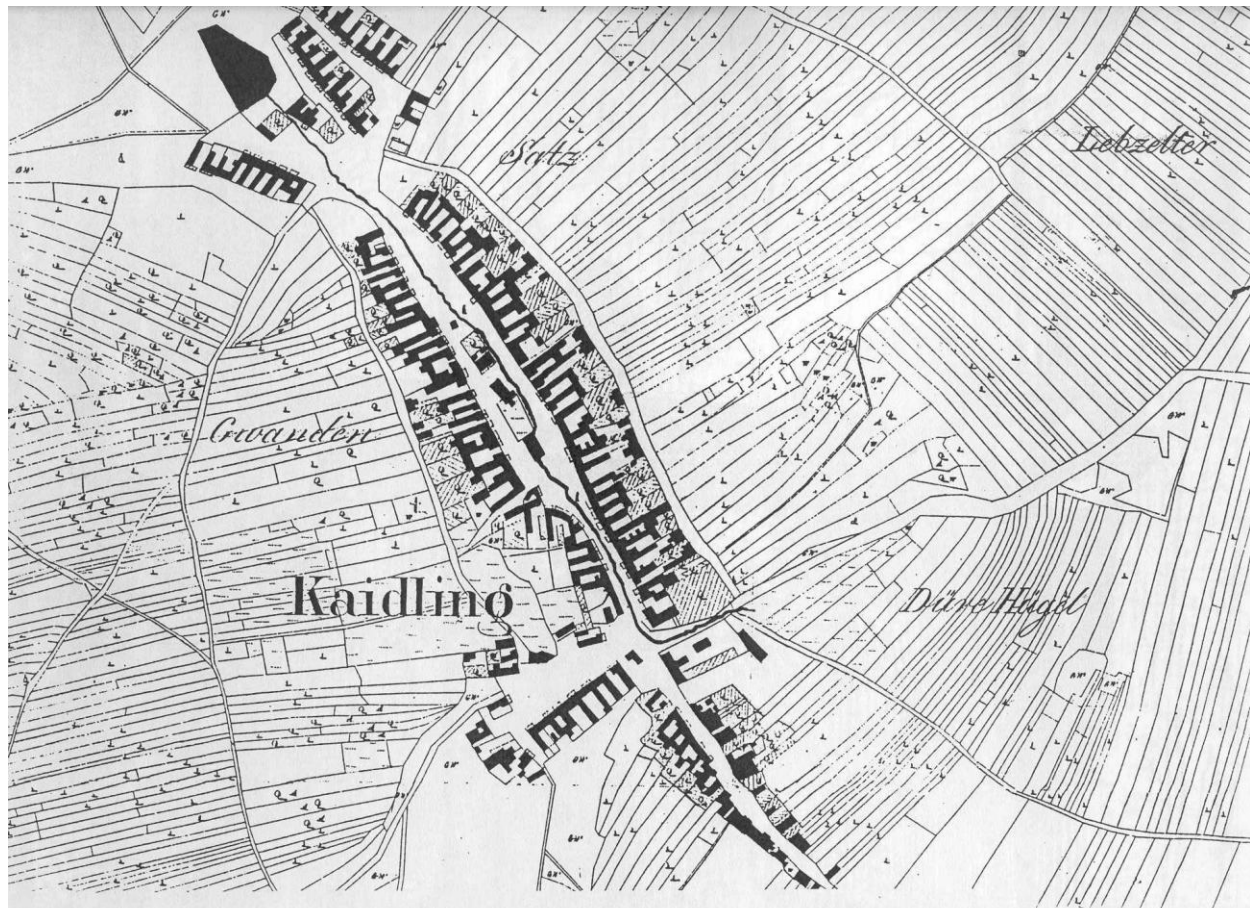


První zmínka o vesnici je v listině Jana Lucemburského z roku 1323. V roce 1515 byla úplně pustá a r. 1552 nově osídlena. V roce 1880 byla obec zcela česká. V okolí jsou archeologická naleziště z mladší doby kamenné.

Počet obyvatel v r. 1790 - 256, v r. 1900 - 230, v r. 1991 - 62.

Číslov má ulicovou zástavbu se zachovalými a cennými lidovými domy. Typické jsou kamenné zdi, lemující zářezy cest. Památkově chráněný je letohrádek Lusthaus a kaple Matky Boží z roku 1756, která byla v roce 1992 obnovena. Památkový ústav hodlá zahrnout obec mezi památkové zóny lidové architektury venkova.





Území bylo osídleno od mladší doby kamenné po dnešek. První zmínka je ze 13.3.1929, když Přemysl Otakar I. daroval vinné právo křížovníků z Hradiště sv. Hippolyta.

Počet obyvatel v r. 1834 - 661, v r. 1890 - 695, v r. 1991 - 367.

Teplé klima předurčovalo pěstování vína, které se v obci sklízí již od římských dob. To se odrazilo v množství vinných sklepů a vystavnosti zástavby. Obec má nebyvalé množství historicky cenných objektů, z nichž mnohé jsou památkově chráněny. Patří k nim např. kostel sv. Linharta z r. 1815, budova fary a velký počet poklon, soch, Božích muk. Chráněn je rovněž jeden z vinných sklepů a jez na Dyji.

Široká náves byla založena podél potoka. Je na ni mnoho zachovalých domů lidového stavitelství. V horní části obce je zástavba domkařského charakteru, v dolní části je sklepní ulice. Malebný obraz vesnice výrazně narušují středisko zemědělské velkovýroby, bytové domy, budovy občanské vybavenosti i nové rodinné domky postavené při průjezdné silnici.





Název je odvozen od osobního jména Hnan. V katastru obce jsou významné lokality z osídlení neolitického, éry popelnicových polí, z doby římské a starých Slovanů. První zmínka je na listině Louckého kláštera s předpokládaným datem r. 1210. Obec ležela na významné středověké cestě mezi Moravskou branou a Solnou komorou.

Počet obyvatel v r. 1800 - 624, v r. 1910 - 587, v r. 1991 - 219.

Bohatství obce se projevilo ve velkém množství hmotné stavební kultury. Vedle 19ti památkově chráněných sakrálních objektů je to i venkovská obytná a hospodářská zástavba včetně vinných sklepů, jezy a mlýny na Dyji.

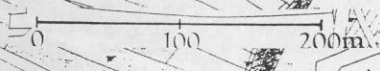
Zcela unikátní památkou je monumentální poutní chrám sv. Volfanga z r. 1487, dominující v okolí krajinně. V obci je mnoho zachovalých lidových staveb, výjimečný je areál vinných sklepů.



# Ober Fröschau

*Negrablich*

*Strascht*



První zmínka o vesnici je v listině Jana Lucemburského z roku 1323. Název je odvozen od jména Břetislav - Břečka. Ještě v r. 1890 je doložena menšina původního českého obyvatelstva. Podle místní pověsti stojí kostel na místě kaple, v níž kazali Cyril a Metoděj. U H. Břečkova byla ves Dolní Břečkov, od r. 1618 pustá. Počet obyvatel v r. 1790 - 382, v r. 1900 - 327, v r. 1991 - 214.

Z významnějších památek: kostel sv. Klimenta přestavěný r. 1748, Boží muka, sv. kříž. Obec leží v mělkém údolí, ze všech pěti příjezdových cest je přehlednutelná.

V obci je mnoho cenných lidových domů, jejichž průčelí nebyla "modernizována".

Prostor návsi byl nechtlivě narušen nevkusným objektem prodejny potravin v sousedství kostela. Bytové domy na okraji obce mají městské tvaroslovní a měřítko. Gigantické středisko zemědělské velkovýroby ležící nad obcí narušuje celkový pohled.





Starší názvy Gánice a Kanice užívané do začátku 18. století, později Německé Kounice, Deutschkonitz svědčí o postupné germanizaci osídlení. Historie obce, jejíž první písemná zmínka je z roku 1302, je spjata s klášterem Želivským, později se Strahovským, jimž patřily.  
Počet obyvatel v r. 1850 - 569, v r. 1921 - 461, v r. 1991 - 358.

K jihovýchodu obrácený svah, teplo a lehká půda umožnily pěstování vlna, ranných brambor a ovoce. Tento zdroj prosperity se odrazil ve výstavbě obce a množství památkově chráněných objektů. Z nich nejvýznamnější jsou tani kostel sv. Jakuba staršího, barokní kaple sv. Jana Nepomuckého, sochy svatých, Boží muka a poklony.

Dolní část svažité návsi je obestavěná selskými usedlostmi, se stodolami a vinnými sklepy přístupnými ze záhumenních cest. Uprostřed návsi je zdaleka viditelná dominanta neogotického kostela. V horní části vesnice převládá zastavba domkářská.





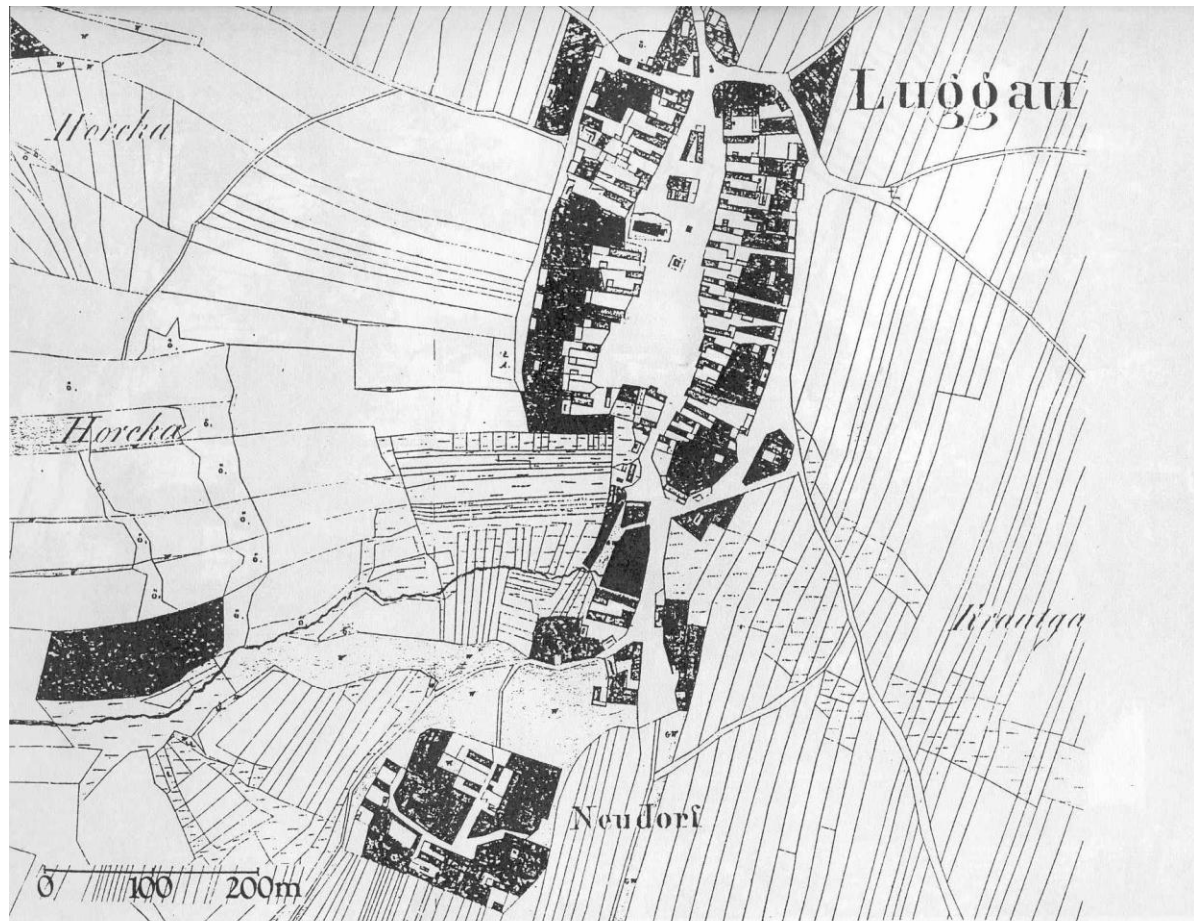
Obec byla založena roku 1794 na místě vyklučného panského lesa. Ještě ve 2. pol. 19. století zde byla česká menšina.

Počet obyvatel v r 1834 - 449, v r. 1880 - 375, v r. 1991 - 284.

Vyznamné památky: Větrný mlýn, kostel sv. Terezie z roku 1868. Při parcelaci pozemků byly přidělovány pozemky o stejné šíři a výměře 1 měřice. Na široké ulicové návsi býval rybník. Zastavba je zde převážně okapová.

Ulice směřující k Šumné byla založena později. Převažují v ní domy štítově orientované. Pro Lesnou jsou příznačně bohatě zdobená a barevná průčelí domu, která zatím nebyla stereotypním způsobem "zmodernizována". Tyto domy patří k nejcennějším v oblasti Národního parku a obec patří k nejpůvabnějším. Obec ležící na silnici k Vranovské přehradě je rekreačně využívána.



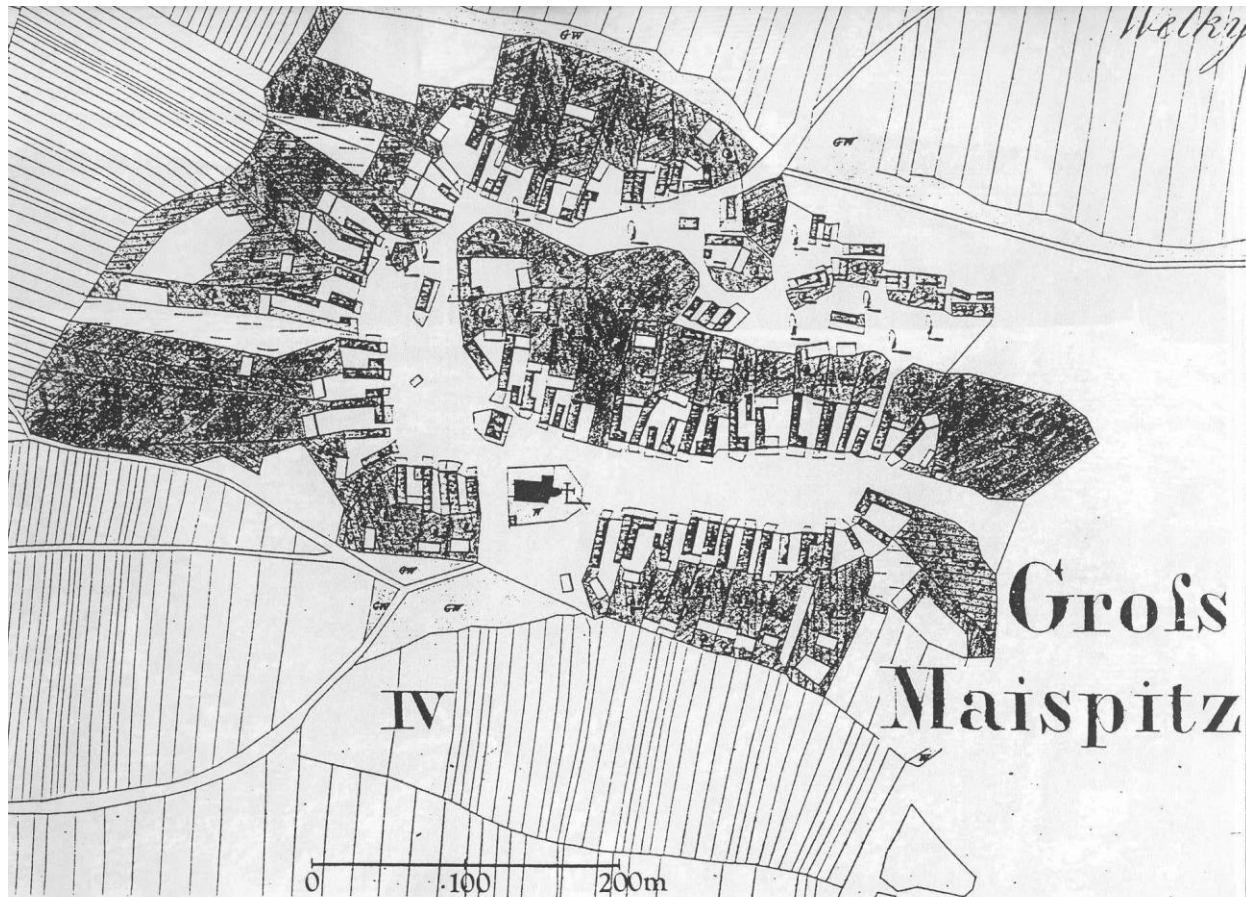


Ze zakládací listiny Louckého kláštera z roku 1190 lze usoudit, že Lukov existoval již ve 12. století. Roku 1558 byl "Lukov městečko s farou, dvorem a pivovarem". Z té doby se zachovala pečeť "Lukowa - miesteczko". Počet obyvatel v r. 1790 - 385, v r. 1900 - 354, v r. 1991 - 200.

Součástí Lukova je původně samostatná osada Nová Ves, založená v r. 1798 na místě bývalého dvora a pivovaru. K významnějším památkám patří farní kostel sv. Jiljí z r. 1749, kam. náhroby u kostela, pranyř z roku 1609, četné kříže, poklony, Boží muka a 2 historické jezy na Dyji. V katastru obce se nachází zřícenina Nového hrádku založeného v roce 1358 moravským markrabětem Janem.

Na návsi, která se svažuje k rybníku dominuje kostel, k němuž byl necitlivě přistavěn kulturní dům. Je na ní zachována řada historicky cenných lidových domů. Na rozdíl od severně návsi je zástavba Nové vsi rozptýlená, ale i zde jsou objekty stejné historické ceny. Patří k nim i stodoly, zděné z kamene. Významné postavení, které Lukov kdysi mival, je možno vnímat dodnes.





Obec se připomíná již po roce 1046, pak 1131. Jméno je odvozeno od osobního Mach. Obyvatelstvo bylo vždy české. Vpádem R. Habsburského byla obec zničena a v r. 1324 a nově osídlena osadníky ze Satova. V bohaté historii je spjata s křižovníky z Hradiště.

Počet obyvatel v r. 1834 - 464, v r. 1900 - 514, v r. 1991 - 432

Z okolí pocházejí četné archeologické nálezy a to z doby kamenné, bronzové a z mladší doby hradištní. Z památek je třeba uvést především: farní kostel sv. Jana Křtitele, Boží muka v místech zaniklé osady Mašovičky, Mašovičky dvůr východně od obce (založen po roce 1660), Andělský mlýn.

Vesnice má složitý půdorys podměněným členitým terénem. Na široké, svažité návsi je řada zachovalých lidových staveb. V horní části dominuje kostel, za nímž je další návsi prostor s farou, školou a zemědělskými usedlostmi. V nejnižší části obce je drobná a místy malebná domkařská zástavba. V otevřené a výše položené krajině se již pěstování vlna nedáří.





# Windschau

*Frainerfeld*

0 100 200m

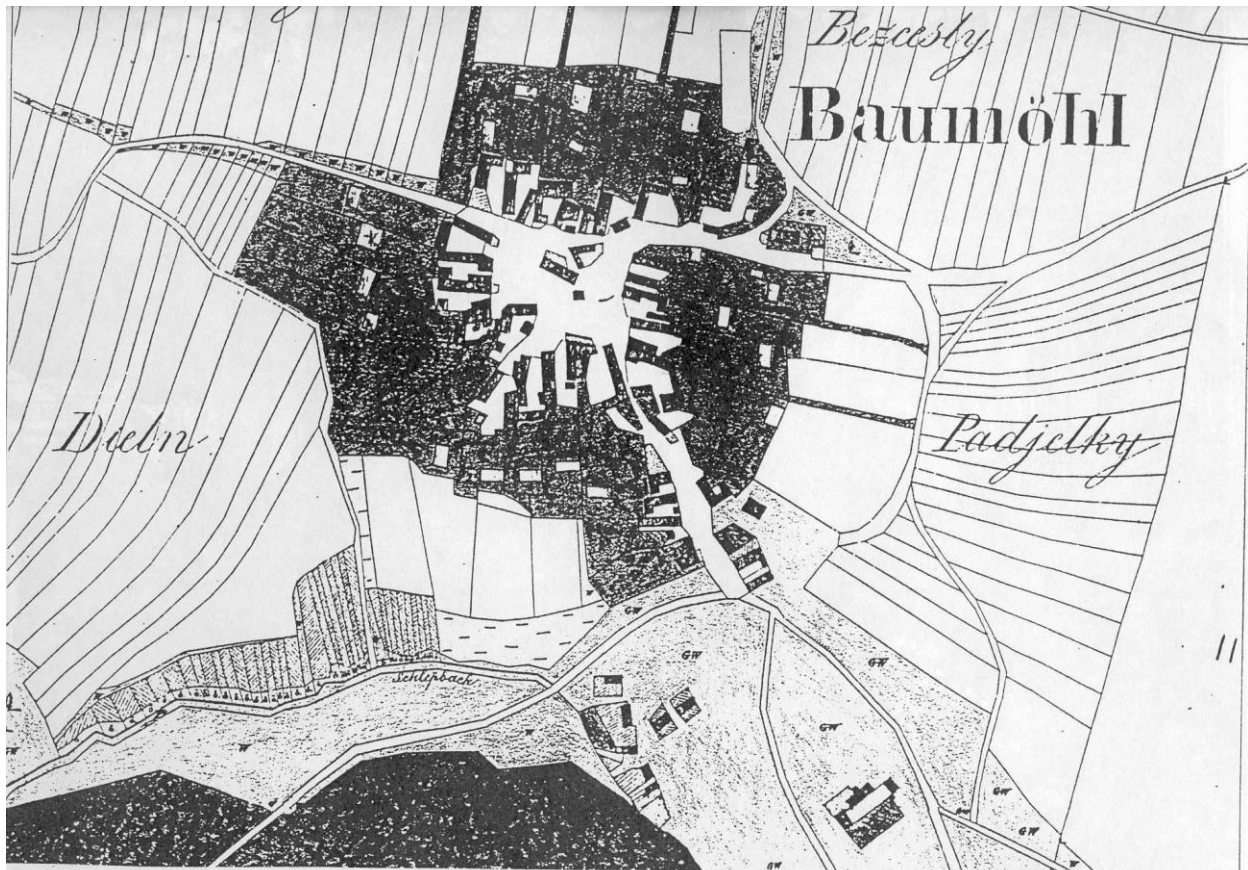
Poprvé se připomíná v r. 1323. V r. 1358 je zapsán dvůr, obývaný vladyky "z Onšova". V 16. století byl dočasně pustý.

Počet obyvatel v r. 1834 - 144, v r. 1921 - 135, v r. 1991 - 83.

Z památek: kaple sv. Anny, poklony a Boží muka.

Na poměrně rozlehlé trojúhelníkové návsi jsou soustředěny původní zemědělské usedlosti, z nichž štítový statek se sýpkou při vjezdu do vesnice patří k nejcenějším v území Národního parku. Ústředním objektem návsi je barokní kaple. Vedle ní je požární nádrž, vybetonovaná v místě původního rybníka. Pro Onšov jsou typické kamenné domy, stodoly a tarasy s tyčkovými ploty.



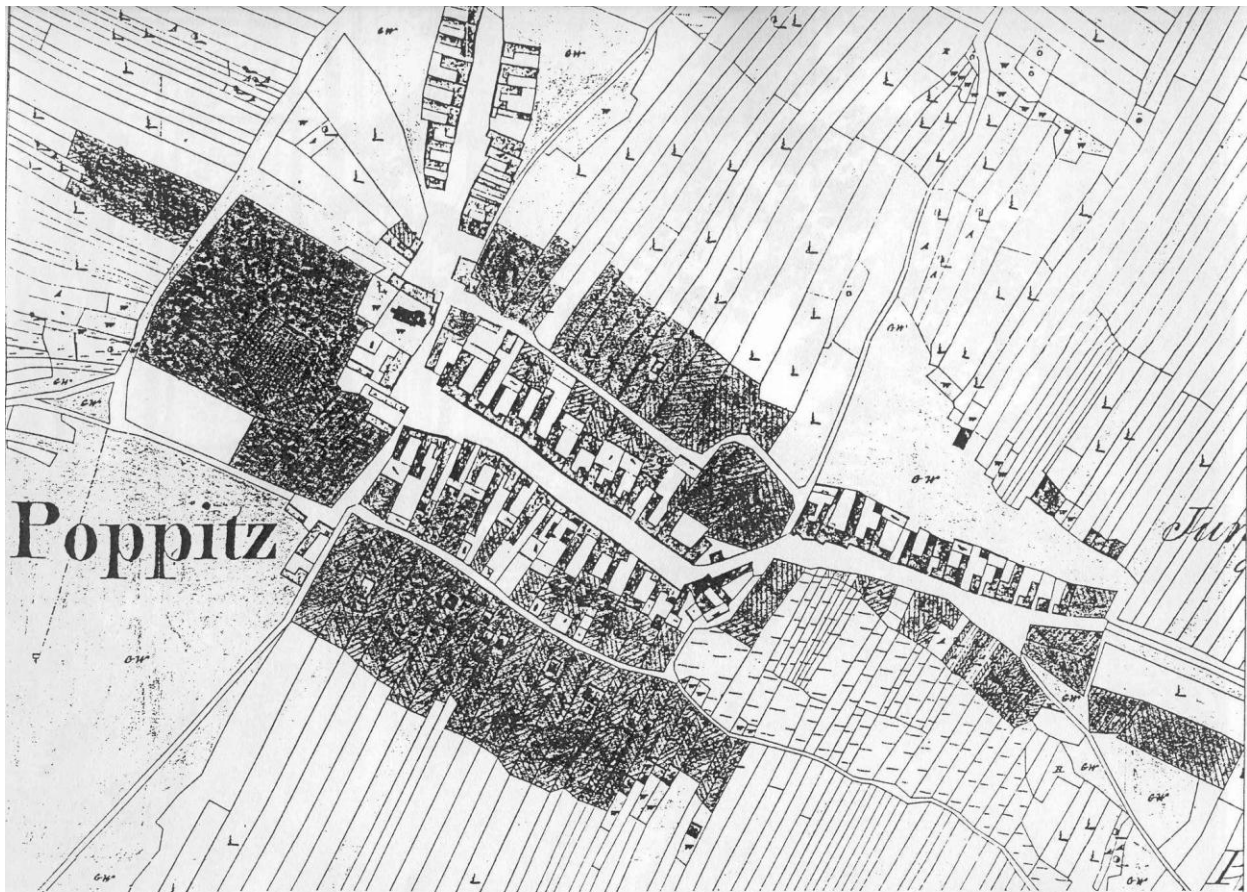


První, zatím neprokázaná zmínka o vesnici se váže k roku 1226, prokazatelně existovala v roce 1358. V trati "Ouzky" zanikla v 17. stol. vesnice "Česky". Česká menšina se v obci udržela až do konce 19. století. Místní jména trati v katastru zůstala česká.

Počet obyvatel v r. 1834 - 246, v r. 1890 - 264, v r. 1991 - 187.

Památkově chráněná kaple Matky Boží byla vybudována v roce 1753 a stojí uprostřed návsi, kde je mnoho cenných objektů lidové architektury. Při Ziebském potoce je zastupena malebná zástavba převážně domkářského charakteru. Převýšený bytový dům ruší příjezd do vesnice. V obci lze spatřit řezbářsky ztvárněná původní vrata. Podmoli je jednou z nejpůvodnějších vesnic Národního parku.





Obec byla založena na kněžském majetku a tak je její název odvozen od slova "Pop". První zmínka je na listině z r. 1252, kterou Přemysl Otakar II. potvrzuje "veškerý statky a výsady", křížovníkům na hradě. To, že bylo původní obyvatelstvo převážně české, je doloženo stížností obyvatel z roku 1657 na faráře, že káže německy.

Počet obyvatel v r. 1834 - 661, v r. 1890 - 695, v r. 1991 - 367.

Vinorodost kraje se promítá do vystavnosti vesnice. Ta je dána nejen množstvím objektů, které jsou dnes chráněny státem a množstvím kdysi bohatých zemědělských usedlostí, ale především velkorysostí prostoru s kostelem a farou. Pozoruhodná je i zástavba stodol, která svými štíty rytmičuje obě záhumenní cesty. Vinné sklepy jsou jednak při těchto cestách, jednak v samotné skupině mimo vesnici.

Popice jako jedna z mála vesnic NP Podyjí nebyla vážně narušena poválečnou výstavbou nevhodných obytných a rodinných domů a objektů občanského vybavení. Je to vesnice zasluhující celkovou ochranu.

